

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

VII. Jesus Cor sanguine expiatorio lustrat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

falsis rerum fluxarum imaginibus conceptam appetitionem expurga; lava memoriam, & ex mei, rerumque à me gestarum conscientia enascentem philautiam dilue. Munda pedes meos, manus, oculos, linguam, nihilque in me omnino reſet quod sordidum, inquinatumque divinam tuam Majestatem offendere vel tantillum possit.

Pater.

JESUS Cor sanguine expiatorio lustrat.

Expositio.

1. **S**ic licet cor indignum, atque incapax coelestium copia gratiarum, **JESUS** tamen [qua ipsius summa est bonitas] affundit aliquid, & guttas saltem inspergit: ut vel sic animam primos caeli amores instillet, suamque aliquam commoveat.

2. Ecce quam aridum, tetrum, inane, miserum cor languet, & planè contabescit; quamdiu **JESUS** abest: circumstantes, & horrore defixi angeli ebstupescunt, simulque **JESUM** venerabundi orant: ut tantà cordis humani miseria tangatur.

3. Irriga agedum, dulcissime **JESU**, irriga cor istud infelix, infunde saltem guttulam de plenibus fontibus tuarum suavitudinum; rectè habet: nam ad se cor rediit statim, ac vel guttulam unam divini tui amoris mihi adspersentio.

Praambulum ad Meditationem.

Nihil agis Moyses, (a) dum aspergillum accipis, & hyssopum filo coccineo circumligas, quibus

B 3

(b) cruo;

(a) Exod. 24.

(a) cruore victimæ intinctis operosè lustres altare, volumen legis, populumque universum attentè ac religiosè audiendis DEI statutis, ac præceptis inhiantem: fusus iste cruor, & adpersus culpas minimè expiabit: non Tabernaculo, non Levitis sanctitatem ullam adferet; lepræ maculam non absterget, inustum peccati stigma non delebit; nisi respicis ad hunc quoque fontem, ad hunc sanguinem, qui panni menstruati sordes unus eluere potest, [b] qui ad crucis truncum profusus animabus vitam redonat, nitorem, pulchritudinemque impertit, ad eum omnino modum, quo astrum solare in plenilunio lunari globo lucem suam affundit, ægrisque mortalibus reddit amabiliorem; neque verò ob aliam causam aqua illa, sanguis ille è latere morientis effluxere; quàm ut dilutæ ea purpura animæ nobilitarentur, earum vestimenta abluerentur, idoneæ ipsæ, comparatæque efficerentur, quæ victrici lauro coronatæ cum immaculato Agno æternum triumpharent.

Hujus igitur sanguinis guttas saltem pauculas hauri ex infinito isto balneo, O JESU amor cordis mei, eoque adperge sanctuarium tuum, cordis, inquam, mei latifundium, cujus pridem possessionem adiisti. At vos procul hinc exite exterminatores Angeli, domus notata est, signumque Tau in foribus impressum: exite, inquam, quamdiu enim hæc nota visitur, ingredi nefas. O utinam; JESU mi, dilectè viscerum meorum, pari quo David studio orare, exorare quoque istud mihi apud te liceat.

Dele Domine iniquitatem meam; Amplius lava me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me. Asperges me hyssopo, & mundabor, lavabis me, & super nivem dealbabor. Averte faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates

(a) Heb. 9. (b) Zach. 13

quittates meas dele. Cor mundum crea in me DEUS, & spiritum rectum innova in visceribus meis. (a) Nullus sit, obsecro, angulus, quem non lustres, Domine DEUS, nulla animæ meæ portio, quam pretiosi tui sanguinis fructu non bees. Hirundo excœcatis pullis proprio sanguine visum restituit. Capræ sanguis veneni genus omne depellit. Columbæ item sanguis sub alis eductus oculorum hebetatam vim exacuit; neque fas, neque verò æquum est. DEUS meus, ut eodem effectus cor meum à pretioso tuo sanguine minimè sentiat. Victimarum sanguis ex jugulatis holocaustis profusus, neque tabum, neque fœtorem, neque muscas, sordidum genus procreabat, imò importunis hisce animalculis interitum potius adferebat: oblatum à Jacob in Bethel sacrificium, (b) ita pure sancteque peractum fuisse ajunt: ut ne muscæ quidem sacris operantem Patriarcham interturbarent. Nolo Domine, nolo cor meum esse Bethavem, (c) aut Belis delubrum muscis scatens, cruoribusque corruptis, ac tabificis fluens; ubi Beelzebub (d) oracula sua edit, & à desperatæ salutis hominibus timendum colendumque, se exhibet: odi hæc dira sacra, hos ritus, sanguis tuus, ô suavissime JESU, rubicundus est semper sua purpura, & liliis intermixtis candidus: (e) hos enim duos colores amas, purpureum & niveum, iisque vis Clientes tibi addictos, charosque insigniri, sanguis hic tuus sitientibus ardorem extinguet, æstuantibus humentem auram afflabit, fractis, cadentibusque animos, ac vires suppeditabit.

(a) Ps. 50 (b) Gen. 35. (c) Osee 10. (d) 4. Reg. 1.
(e) Cant. 5.

MEDITATIO.

*Oratio preparatoria.**Actiones nostras, &c.*

P*reludium.* In Templi medio ingens vas æneum (a) visebatur, ex quo plures canales exstabant fundendis aquis opportuni, ad usum Levitarum ac Sacerdotum, quibus se abluerent, cum eundum esset ad sacrificium.

1. *Punctum.* Expende DEI munificentiam, qui non duxit esse satis suæ erga nos benevolentia? si cor humanum proprio sanguine irrigaret; sed septem canalibus insignem fontem nobis reliquit, ex quibus gratiarum dona prodigè in animos nostros diffuerent, septem nimirum Sacramenta ad hoc instituta, ut nos abluant, peccata expient, omnem ex corde maculam expungant.

2. *Punctum.* Cogita gratiam è sacramentorum fontibus profluentem auream lympham esse, quæ quidquid attigerit, in aurum commutet, ita potenter, ac divine, ut nulla sit omnino vitæ nostræ actiuncula, modò eam divinæ gratiæ liquor adspergat, quam non pluris æstimare debeamus, omnibus hominum gazis, atque opibus; utpotè æternæ felicitatis dignam, ac parem.

3. *Punctum.* Id jam considera gratias omnes ac merita à solo Dei filio dependere, indeque tanquam è rupe, & capite viventium istarum aquarum ductibus quibusdam derivari: quare studiosè omnis ille gratiarum liquor excipiendus nobis, conservandusque est; ne vel minimum de cordis nostri alveolo diffluat; neque
ulla

(a) *Exod. 30.*

ulla cumulandorum meritorum occasio pratermit-
tenda, quam non avidissimè arripiamus.

Colloquium Dirigetur ad sacras Servatoris plagas cum hac Davidis precatiuncula. Sitivit in te DEUS anima mea, (a) nisi tu cœlestibus aquis expleas, quis recreabit? Denigrata est anima mea super carbones, (b) quis super nivem dealbabit, (c) nisi gratiam tuam effuderis, quæ cristallo omni limpidior è manuum pedum, lateris scaturigine defluit. O Sacros Syloe fontes (d) qui cœcis lumen infunditis; ô fontes Elim, (e) qui populi Israëlitici inter tostas vastæ solitudinis arenas siti morientis æstum recreastis! Ô rupem, [f] Synagogæ lingua manuque dirè percussam! rupem non flammaram globos evomentem: sed profundentem uberes benedictionum rivus, qui peregrinantem populum in Palestinam usque perpetuato cursu comitantur. O Naaman salutaria Jordanis fluentia (g) profluente jugi amne in cor meum; sicut cursus vestros obices nulli præpediant, æternum profluente. Vos verò, Dei salutisque hominum administri Cœlites, in hunc fontem in media DEI Domo collocatum miseros hosce Æthiopes, animos, inquam, nostros vitiorum turpi colore teterrimos immergite; ut inde vestrà operâ, instar columbarum loti, mundique emergant. Amen. *Pater.*

JESUS in Corde amante, sibi que devoto
regnat, imperat.

Expositio.

1. **C**UM in corde velut in solio sedet Iesus illicque imperat, cor paradysus est; cogitationes nostra affectus,

B 5

de-

(a) Ps. 62. (b) Thren. 4. (c) Ps. 50. (d) Jo. 9.
(e) Ex. 15. (f) Ex. 17. (g) 4. Reg. 5.